

چکیده

طبق رویه معمول دادرسی در نهاد قضایی باید بدون توقف و تأخیر ادامه یابد به نوعی اصل بر این است که دادرسی باید مستمر باشد و توقف در آن خلاف اصل است. در نهاد قضایی عدالت محور این مهم دارای اهمیت بسزایی است. لکن در مواردی همین توقف دادرسی باعث بهتر اجرا شدن حق می گردد یعنی شایسته است قانون گذار در مواردی به عمد هم شده دادرسی را در جهت احقاق حق به توقف بیندازد. گاهی توقف دادرسی از اراده افراد ناشی می شود و گاهی نیز منشا غیر ارادی دارد در بحث توافق ارادی در توقف دادرسی باید گفت که تنها قانون گذار این موارد را بیان نموده است (با تفسیر موسع از قانون آیین دادرسی مدنی) لکن در بحث توقف غیر ارادی باید خاطر نشان نمود که این توقف به دلیل الزامی است که قانون گذار در جهت احقاق حق با توقف در دادرسی اعمال نموده است. در پایان ذکر این نکته لازم است بیان گردد که هرچند موارد توقف دادرسی به مفهوم عام جنبه حصری نداشته ولی به منظور جلوگیری از سوء استفاده اصحاب دعوا در جهت اطاله دادرسی توصیه می شود که موارد آن توسط مقنن به صورت منفک و حصور تدوین شده تا به روند طبیعی دادرسی سرعت بخشیده و اصل تناظر به معنای حقیقی آن اعمال نماید.

کلید واژه: دادرسی، توقف دادرسی، اناطه، توقیف دادرسی